

totaliter imutabiles. scz. a. e. z. o. et iste si-
gnificant tres psonas i dñis q̄ sūt imu-
tabiles totalit̄: et nūq̄ p̄nt pdere sonū su-
um. **S**z sūt due alie vocales q̄ p̄nt pde-
re sonū suū ppriū: z mutari i sonū psonā
tis s̄e. z̄ i se mutabiles scz i. v. z signifi-
cāt duas naturas creatas q̄ faciūt psonā
scz naturā āgelicā z naturā hūanā: q̄ p̄nt
pdere sonū suū. z sunt mutabiles. vñ ista
vocalis i. significat naturā angelicā q̄ est
simplex: nō hñs corp⁹. sed ista vocalis v
significat psonā seu naturā humanā. q̄ hz
duas ptes. s. corp⁹ et aīam. q̄ si duas tibi-
as. **E**t iō sicut sūt dñq̄ p̄sone in rebz. scz
tres diuine: z due alie. s. angelica z hūana.
Iste dñq̄ q̄ si sunt dñq̄ vocales p se so-
nantes. et alie psonantes p̄nt. significare
oēs alias creaturas: z naturas inferiores.
q̄ sūt ppter istas: q̄ nō faciūt psonā. **S**i-
cut igit̄ vna vocalis imutabil̄ suscipit ali-
am vocalē mutabilē ad se: et fit vna sylla-
ba q̄ si vñ sonus. et q̄libet seruat suā natu-
ram q̄ remanet vocalis: vt pr̄z dicēdo: au-
eu. ita s̄i p̄sona diuina imutabilis p̄t su-
scipere naturā humanā mutabilē ad se vt
sint vna persona. z quelibet natura serua-
bit suā ppriā naturā: z remanebit hūana
natura humana: et diuina natura diuina.
Et etiā q̄ ista vocalis a vel e. q̄ est p̄ma z
p̄ncipalis: suscipit illā vocalē v. in suā p-
sonam et in suū sonū p̄mo est a. vel e. z fa-
cit p se sonū. sed tñ nondū est v. sed i pun-
cto dū v. format̄: suscipit ab ista vocali a.
vel e. ita q̄ v. p se non existit p̄us: z postea
suscipit. imo simul dū fit suscipit. **I**ta cō-
formiter diuina natura seu diuina psona
que iā ab eterno est: p̄t suscipere humanā
naturā in suā psonā: nō q̄ humana natu-
ra illa p̄ius existat in se seu illa humani-
tas. sed simul in puncto dū fiet suscipiet̄
a diuina psona: et sustentabit̄ in ea: z non
in seip̄a: nec faciet psonā p se. et sic nō erit
ibi nisi vna psona. s. psona diuina q̄ iā p̄-
us erat p̄fecta: per seq̄ existens in seip̄a.
Sicut enī ista vocalis v. que suscipit ab
a. p̄t h̄re duos modos existendi. vnus p
se dicendo v. z tūc p se facit syllabas z q̄ si
suam psonā. aliū modū habet existendi i
alio: q̄ nō cōiungit̄ cū a. vel cū e. z tūc nō fa-
cit syllabā p se: nec sonū p se. imo sonat cū

a. dicendo au. ita s̄i r humanitas seu na-
tura humana p̄t habere duos modos
existendi. vnus p se: et tūc faciet psonā: z
est homo. aliū cū cōiungit̄ cū alia natura
p̄ius existente. s. diuina. z tūc nō facit p-
sonam: sed psonat̄ in aliena psona. s. in di-
uina. **E**t sicut vocalis p̄ncipalis z maior
et imutabil̄ semp̄ est prior: et suscipit a/
liam. z vocalis min⁹ p̄ncipalis z minor et
mutabilis suscipit̄. ita natura diuina q̄ est
p̄ncipalis z maior z imutabilis susci-
piet humanā. z ip̄a humana q̄ est minus
p̄ncipalis. z minor et mutabilis suscipie-
tur. **E**t sicut ista vocalis a. vel e. maior et
imutabil̄ dū suscipit istā vocalē v. nullo
mō mutat̄ i se: nec diminiuit̄ nec alterat̄:
nec aliqd̄ pdit de dignitate z de sua excel-
lentiā ppter talē susceptionē: sed solū iu-
uat aliam vocalē z sustinet nibil pdendo
de suo. ita p̄formiter psona diuina seu na-
tura diuina p̄t suscipere humanā natu-
ram in se z in sua psona. z tñ ppter hoc ni-
hil pdit de sua dignitate nec de sua excel-
lentiā: nec aliqd̄ mutabit̄ in ea. imo ip̄a re-
manebit totaliter vt fuit p̄ius. sed soluz
iuuabit̄ et sustinebit̄ aliam naturā: z exal-
tabit̄ eā: vt faciat vnam psonā cū ea. et na-
tura humana ppter hoc assumet maiorē
denominationē et excellentiā vt dicat̄ ho-
mo deus. **Q**uia enī necessario ibi hō est.
ergo necessario illa psona dicet̄ hō z de⁹.
deus ppter naturā diuinam: et hō ppter
naturā humanā. et tñ nō erit nisi vna sim-
plex psona. s. diuina. **E**t sic natura huma-
na ascendit ad dignitatē et excellentiā: z
summe exaltabit̄. z tñ ppter hoc natura
diuina nil pdet de suo: nec aliqd̄ mō dimi-
nuetur: nec descēdet de sua dignitate: nec
humiliabit̄: sed alia meliorabit̄: sicut im-
perator vel rex nil pdet de sua dignitate:
si suscipiat sponfam de infimo genere: s.
sponfa exaltabit̄ sine diminutione regis.
Ecce ergo exemplum familiare p cōiun-
ctionem vocaliū inter se ad videndū q̄ li-
ter fieri p̄t cōiunctio diuine nature et hu-
mane in vnitare p̄sone. qd̄ est valde ppriū
et maxie qz ista vocal v. significat huma-
nā naturā: vt dictū est. **I**tē etiā p̄t esse ex-
emplū de arboribz q̄ inuicē inscruntur.
vñ sūt p̄iunctiōes z vniones inter diuers

Titulus cclxv. **De possibilitate** vnionis in xpo

fas natura s arborū. ita q vna arbor su/ scipit aliaz in se. et sūt vna arbor q̄si vna psona. z vna arbor viuit in natura alteri us arboris. ita etiā diuina natura potest suscipe humanā naturā. z potest fieri iser tio vnus nature in aliam.

Quod non sit impossibile deo. nec repu/ gnet hoīem assumere.

Titulus. cclxv.

Quod autem

non sit impossibile fieri. n̄ repugnet aliquo mō deo. mani festat h̄ modo. Sicut em̄ placuit dō cō iūgere naturā intellectuālē carni. z hoc potuit facere. ita etiā poterit pporciona re aliquam humanitatē sibi vt sit capax deitatis. vt sicut potuit facere q natura corpalis tantuz ascēderet vt esset capax nature intellectual. s. aie rōnalis. ita po terit facere q natura hūana tantū ascen dat vt sit capax deitatis. Et sic potuit fa cere q natura corpāl esset capax sue ima ginis create. s. aie rōnalis. ita poterit fa cere q hūana natura sit capax sue imagi nis increate. ita q cum non sint nisi due imagines dei. s. create. z increata. sic na tura corpalis tātū potuit ascēdere vt eēt pportio nata imagini create. **U**n̄ iam in humana natura ē sua imago increata. s. ī celo ī xpo. z etiā ē imago sua create. scz aia rōnalis. Et maḡ videt̄ puenire ima go increata cum imagine create: q̄ ipsa imago create cuz natura corpālī. Et sic nō repugnat q imago dei increata vniat̄ humanitati in qua est imago dei create.

Et ideo sicut deus facere potuit. vt sua imago create z intellectuāl. s. aia rōna lis faciat vnā psonā cuz natura corpālī. scz cuz carnesē corpe. ita poterit facere q sua imago increata intellectuāl pote rit facere vnā psonā cū natura hūana in aliq̄ singlarī humanitate. Et iō d̄ q̄ ima go increata ē iā psona eterna z ab eterno. et nō pōt fieri alia psona. iō h̄ nō pōt fie ri nisi ipsa hūanitas aliq̄ psonē ī psona imagis. qz due psonē nō pōt concurrere ī vnā psonā. **Q**uā autē aia rōnal̄ vn̄ cor/ porī. tūc sit vna psona. nō tū aia ē pso/ na. qz nō pus existit p se aīq̄ vniat̄ car/

ni. s. sicut creat̄ z vn̄. Et iō si corp⁹ z aīa ma debeāt sicut facere vnā psonā cum ima gine increata q̄ est persona. oportet q sicut z sicut in eodē p̄cto indiuisibili. dū aia vni tur corpī. ipsa imago dei increata vniat̄ corp⁹ z aīaz sibi ī psona sua. vt faciant vnā psonā cū imagine increata. nec ali/ ter fieri pōt. ita q vnio corp⁹ et aīe nō pcedat: q̄a tūc iāz facerēt psonā per se. s. ista tria simul iungant̄. s. corpus z aīa z imago dei increata. vt sit vna persona Et sic apparet possibilitas z nulla repu gnātia p̄iunctōis diuine nature z hūane ī vnitate psonē. ¶ Recolligēda igit̄ sunt epilog⁹ ea q̄ manifestata sunt p reparatōe. satisfā/ ctiōe z liberatiōe hoīs z tot⁹ hūane na ture. Apparet q̄ est necessariū hoī lapsō p̄dito z ad penā infinitā obligatō. si de/ beat z velit reduci z extire de statu perdi/ tiōis. z puenire ad illud bonū ppter qd̄ fact⁹ ē z appet. z ē manifestū. q si homo debeat liberari a sua obligatōe infinita p quā ei debet̄ pena eterna. z debeat eti am restitui ad illud bonū z gaudiū etnū ppter qd̄ habedū fact⁹ ē. necessaria est ei infinita satisfactio infiniti p̄cī. z q tales satisfactōem tāti p̄cī nō p̄t soluere nisi p sona infinita q̄ sit deus z hō siml̄ in ea/ dē psona. qz nō debet nisi hō. z nō p̄t ni/ si de⁹. ¶ Et etiā q̄ assumi d̄z ille hō d̄ ge/ nere p̄mi hoīs. de m̄re h̄gie sine p̄re. ¶ Itē iū etiā q̄ necesse ē q tal hō possit mori siue q̄ vita illi⁹ ē tā p̄ciosa z sublimis vt iūj sufficere possit ad soluendū qd̄ debet̄ pro p̄ctis tot⁹ mūdi. z pl⁹ in īfinitū. ¶ Patet igit̄ ex his om̄ibz quāta sit necitas et in/ digētia cuiuslibet hoīs z tot⁹ humane nature. z q̄ difficil̄ sit ei⁹ satisfactio et li beratio. z p̄ d̄ns q̄ntū malū sit deū īfini/ tū offendere. z d̄ deū facere. cū tāta opte at fieri ad recupandū ei⁹ amicitia. et ad destruedū ipam offensam z p̄ctm̄.

Dic̄ iūestigat̄ volūtas z intētio. ppo/ sitū z deliberatio dei ad dādū talē hoīez humane nature. **Titul⁹.** cclxvi.

Quoniam autē pbatū est infallibili/ ter. qualiter tota natura hūana z oīs hō indiget tali hoīe q̄ sit deus z homo. aliter tota nat̄a hūana eēt totaliter p̄dita. z oīs hō eēt p̄ditus. z d̄a

